

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 26 (564), 22. svibnja 2022.

KRALJICA

VI. vazmena nedjelja

NEĆU VAS OSTAVITI SIROČAD

*Prije nego što ćeš napustiti zemlju
utješio si svoje učenike.*

Nećeš nikoga ostaviti kao siročad.

Koje li samo nade i snage za život!

*Takvo je obećanje trebalo tada tvojim
učenicima, ali i nama danas, a
pogotovo meni.*

Volim život jer je dinamičan i čudesan!

*Ali, u nekim trenucima osjećam se kao
napušteno dijete. Jeza me tada hvata!*

*Svakojake mi misli tada prolaze glavom.
A samo je jedna djelotvorna – misao onoga
koji je rekao: „Neću vas ostaviti siročad!“*

*Zato, iako se toliko puta znam osjećati
izgubljeno, jadno i napušteno, nisam siročče.*

*Netko se brine za mene do kraja moga
života. Taj Netko je moj Isus.*

**I. čitanje (Dj 15, 1-2.22-29), II. čitanje (Otk 21, 10-14.22-23)
Evangelje po Ivanu (Iv 14, 23-29)**

ISUSOVA ISTINA I ISUSOV MIR

Ova nedjelja potiče nas da razmislimo o svom povjerenju u Isusovu riječ i o prihvaćanju Isusove istine. Interesantno je da Isus upozorava da se ne može ostati vjeran njegovoj istini bez ljubavi. 'Onaj koji me ne ljubi ne može ostati vjeran mojoj riječi.' Isto tako Isus naglašava da njegova riječ nije njegova 'domišljenost' nego je to riječ Očeva, Božja.

U ovome je bit: Isusova riječ ima božansku vrijednost. Ona je istina 'naravi' i istina 'neba'. Zato je vrlo teško ne vidjeti istinitost Isusovih riječi, bilo kad govori o Bogu ili čovjeku. Isusova istina je životna istina, istina koja traži dušu i koju svjedoči Duh ljubavi. Zato su drugi kriteriji dolaska do Isusove istine od istine 'logike'. Nju se ne može spoznati niti iskusiti ako se ne uskladi s njom život. Već je to iskustvo imao Pavao, pa poslije njega Augustin i svi veliki obraćenici.

Tek kad su promijenili način življenja tada su razumjeli Isusovu riječ. Tek kad se uskladi život i Isusova riječ tada se doživljava plodnost istine. Bog progovori kroz utjelovljenog Isusa. Kroz život. Danas se dosta diskutira o afektivnoj (emocionalnoj) spoznaji. Je li to 'intuitivna' spoznaja koja ima druge 'argumente' pri zaključivanju? U svakom slučaju ova spoznaja puno više brige vodi o životnom iskustvu nego li o teoretskom razglabanju.

Osobe koje se ljube puno bolje se sporazumijevaju i jednostavnije prihvaćaju istinu jedno od drugoga. To je poznato svakom čovjeku. Tek kad su se apostoli promijenili u srcu tek tada su počeli Isusa razumijevati. Već je poznata stara latinska izreka: Tko god prima, prima na svoj način! Što mnoge Isusove poruke ne razumijemo vjerojatno nam smeta način našeg življenja. Kroz životnu praksu nauče se mnoge životne istine.

Evo jednog primjera kojega mi je ispričao pokojni Veljko Veljačić. Tamo negdje sedamdesetih godina bila je u modu upoznati se s budizmom. Mnogi mladi ljudi iz Europe nagrnuli su na Ceylon. Kad su došli prvo su ih učili dnevnom redu i prehrani. Načinu života bez ikakvog govora o budizmu. Tako deset, dvadeset dana. I mnogi se vratiše bez da su čuli

ijednu riječ o budizmu. Oni uporniji su mislili da će ih učiti nakon par mjeseci. Opet ništa. I ostade jedan mali dio bez pouke - I bitno je ovo što su rekli nakon godinu dana 'prakse'. – „Sad nam više ne trebate tumačiti što je budizam, mi smo ga iskusili kroz svakodnevno življenje.“

Isus daje svoj mir. Svijet je uvijek pun nemira. Raznih vrsta. Isusov mir je nešto dublje i osobnije. Radi se o miru u dubini, o miru kojega ne mogu pomutiti izvanjska događanja. Radi se o duševnom miru. Taj duševni mir je dar Božji, dar Duha ljubavi. Zato je vrlo važno osjetiti u sebi božanske vrijednosti, sebe vrednovati.

Biblija nas uči da smo slike Boga stvoritelja... A poslije Isusovog utjelovljenja i uskrsnuća vjerujemo da je Božji – Isusov Duh u nama. Sv. Ivanu, evanđelistu – mudrom Ivanu – bitno je bilo da nam objavi da je Logos (Bog) u nama i da nam on daje smisao i mir kojega nitko ne može oduzeti. Da bi se imalo unutarnji mir potrebno je biti svjestan unutarnjeg bogatstva. Tko se ne nađe u sebi ne može se naći izvan sebe.

A tko se nađe u sebi taj prepoznaje i vrednote drugoga. Zato unutarnji mir podnosi različitosti i tolerantan je, zapravo više od tolerancije. Unutarnji mir je plod usvojene Isusove istine, riječi. Onaj koji se našao u sebi, koji ima unutarnji mir, kojega svijet ne oduzima, snažan je da nosi 'križ svijeta'. Idući u svjetlu Isusove istine i riječi mogli bi doći do korijena mira – to je ljubav. Bez ljubavi nema mira. Istina je sama po sebi mir. To je mir kojega ne daje svijet i pregovori.

Istinski mir ili nemir je u nama. Da bi u nama 'proradio' mir potrebno je osloboditi se svega balasta, svega što nas zatrpava sporednim stvarima. Jer mir nije ideologijska vrednota, vrednota je cijelog čovjeka, vrednota nutrine. Može se imati cijeli svijet i ne imati mir. Mir je vrednota srca, vrednota ljubavi. Samo onaj koji u drugome prepoznaje vrednote, koji se nalazi kroz drugoga može imati mir u svojem srcu. Potrebno nam je otvoriti se da bi u nas došlo Isusovo svjetlo i Isusov mir.

Potrebno nam je prepoznati Isusa u našem životu pa će time zavladati mir u nama. Budimo svjedoci Isusove istine, ljubavi i nosioci mira!

Marijan Jurčević, OP